

บทที่ 3

มุมมองและขนาดภาพ

มุมมองและขนาดภาพ

การสื่อความหมายออกมาให้เป็นภาพจะต้องสร้างเสริมองค์ประกอบอื่น ๆ อีกมากมาย เพื่อสร้างบรรยากาศให้เกิดอารมณ์ จินตนาการ และช่วยดึงดูดให้ผู้ชมคล้อยตาม สนใจอย่างต่อเนื่อง เพื่อใช้เป็นสื่อที่ดีที่สุดไปยังผู้ชม

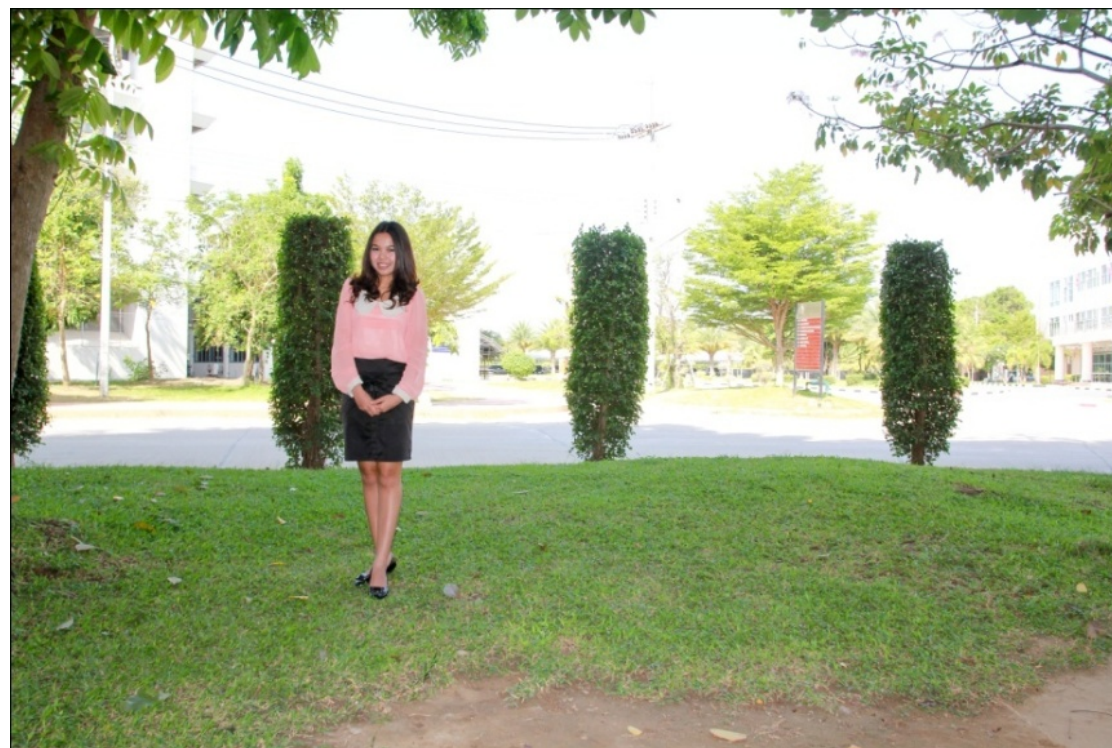
ขนาดภาพ

ขนาดภาพจัดว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมากอย่างหนึ่งในการถ่ายรายการโทรทัศน์ เพราะภาพสามารถถ่ายทอดความรู้สึกของนักแสดงบอกเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ให้กับผู้ชมได้เข้าใจถึงเนื้อหาของรายการโทรทัศน์

1. ภาพไกลมาก (Extreme Long Shot หรือ ELS)

ขนาดภาพลักษณะนี้กล้องจะตั้งอยู่ไกลจากสิ่งที่ถ่ายมาก ซึ่งภาพที่ได้จะเป็นภาพมุมกว้าง ผู้ชมสามารถมองเห็นองค์ประกอบของฉากได้ทั้งหมด

2.ภาพไกล (Long Shot หรือ LS)

ขนาดภาพแบบนี้ไม่สามารถกำหนดระยะห่างระหว่างกล้องกับสิ่งที่ถ่ายได้ แต่จะกำหนดโดยประมาณว่าสิ่งที่ถ่ายจะอยู่ในกรอบภาพ (Frame) พอดี

3. ภาพปานกลาง Medium Shot หรือ MS)

ขนาดภาพลักษณะนี้ถ้าเป็นภาพบุคคล ผู้ชม
จะได้เห็นตั้งแต่เอวของนักแสดงขึ้นไปจนถึงศีรษะ

4. ภาพใกล้ (Close-Up หรือ CUหรือ CS)

ภาพใกล้ ผู้ชมจะมองเห็นนักแสดงตั้งแต่ไหล่ขึ้นไป เป็นขนาดภาพที่ผู้ชมสามารถเข้าถึงอารมณ์ของนักแสดงได้มากที่สุด

5. ภาพใกล้มาก (Extreme Close-Up Shot)

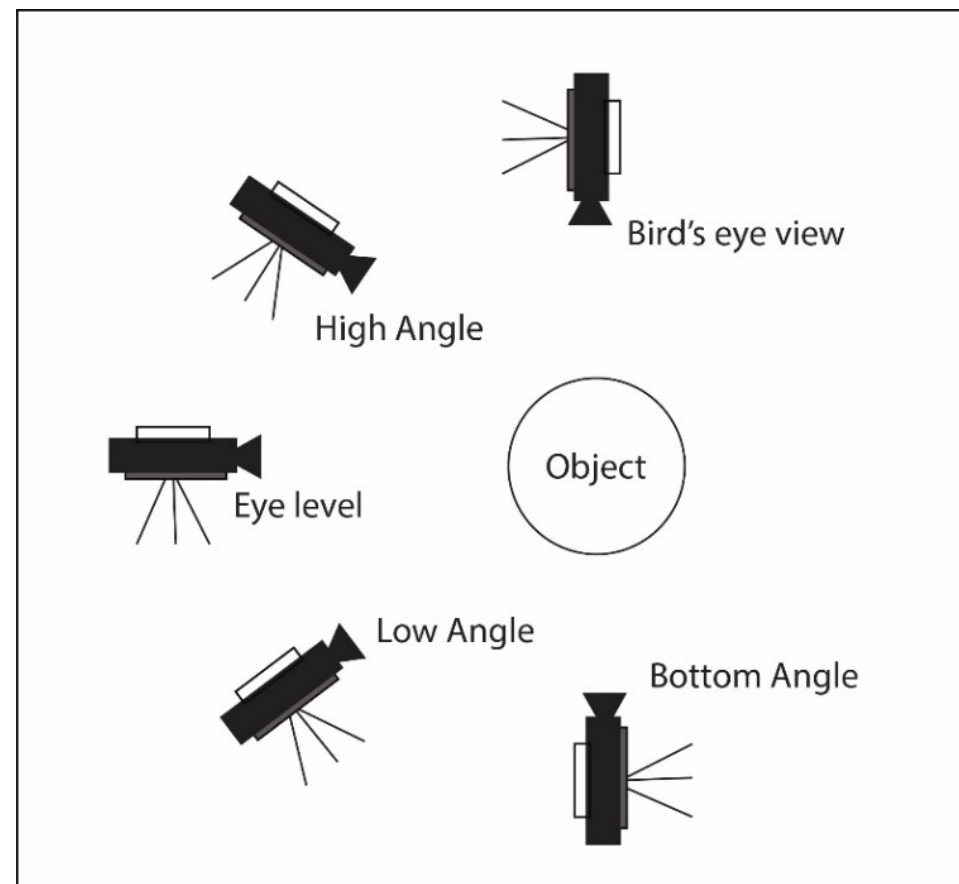
เป็นภาพที่ถ่ายในระยะใกล้มาก ๆ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเน้นสิ่งที่ถ่าย เพื่อให้ผู้ชมเห็นรายละเอียดของวัตถุ หรือเพื่อเพิ่มความเข้าใจในกรณีที่วัตถุมีขนาดเล็กมาก ๆ

มุมกล้อง (Camera Angle)

มุมกล้องเกิดจากความสัมพันธ์กันระหว่างระดับการตั้งกล้องภาพยนตร์กับวัตถุที่ถ่าย การเลือกใช้มุมกล้องในระดับต่าง ๆ จะทำให้เกิดผลด้านภาพที่แตกต่างกันไป หากจะแบ่งมุมกล้องในระดับต่าง ๆ โดยเริ่มจากระดับสูงก่อนสามารถแบ่งได้ดังนี้

1. มุมกล้องระดับสายตานก (Bird's eye view)

เป็นการตั้งกล้องในระดับเหนือศีรษะหรือเหนือวัตถุที่ถ่าย ภาพที่ดูก็บันทึกจะเหมือนกับภาพที่นกมองลงมาด้านล่าง เมื่อผู้ชมเห็น ภาพแบบนี้จะทำให้ดูเหมือนกำลังเฝ้ามองเหตุการณ์จากด้านบน

2. มุมกล้องระดับสูง (High Angle)

ตำแหน่งของกล้องมุมนี้ จะอยู่สูงกว่าสิ่งที่ถ่าย การบันทึกภาพในลักษณะนี้ จะทำให้เห็นรายละเอียดของเหตุการณ์ทั้งด้านหน้าและด้านหลังเท่ากัน โดยตลอด

3. มุมกล้องระดับสายตา (Eye Level)

มุมกล้องในระดับนี้เป็นมุมกล้องในระดับสายตาคน ซึ่งเป็นการเลียนแบบมาจากการมองเห็นของคน ซึ่งโดยส่วนใหญ่คนเราจะมองออกมาในระดับสายตาตัวเอง

4. มุมกล้องระดับต่ำ (Low Angle)

เป็นการตั้งกล้องในระดับที่ต่ำกว่าสิ่งที่ถ่าย เวลา
บันทึกภาพต้องเงยกล้องขึ้นภาพมุมต่ำนี้ก็มีอิทธิพลต่อ
ความรู้สึกของผู้ชมได้

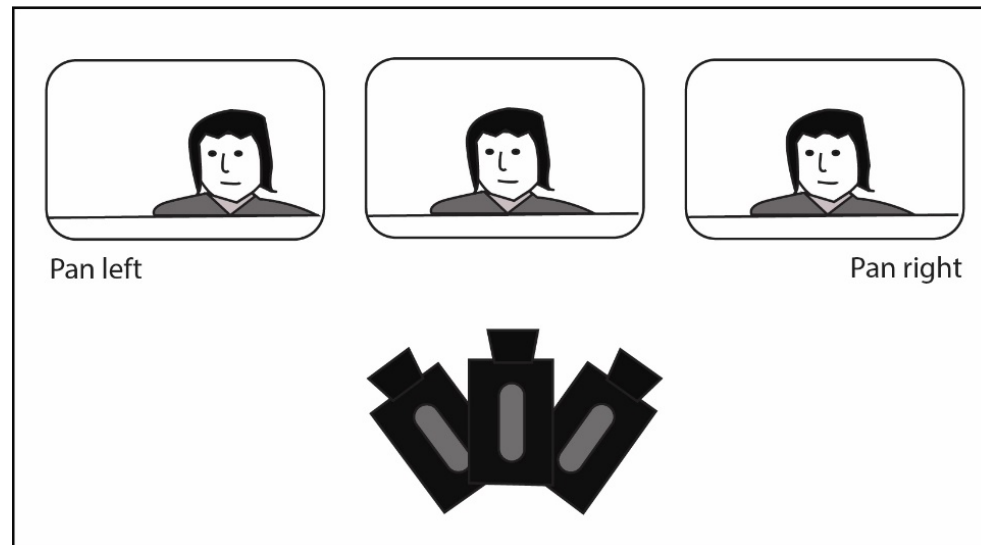
การเคลื่อนกล้อง

การกำหนดการเคลื่อนไหวที่เกิดจากการทำงานของกล้องถ่ายโทรทัศน์ นับได้ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของกล้องไปพร้อมกับการบันทึกภาพ และจะมีผลทำให้ภาพเปลี่ยนแปลงลักษณะภาพ รูปแบบ และเนื้อหาของการนำเสนอภาพไปด้วยการเคลื่อนไหวกล้องที่มีเหตุผล

1. การแพน

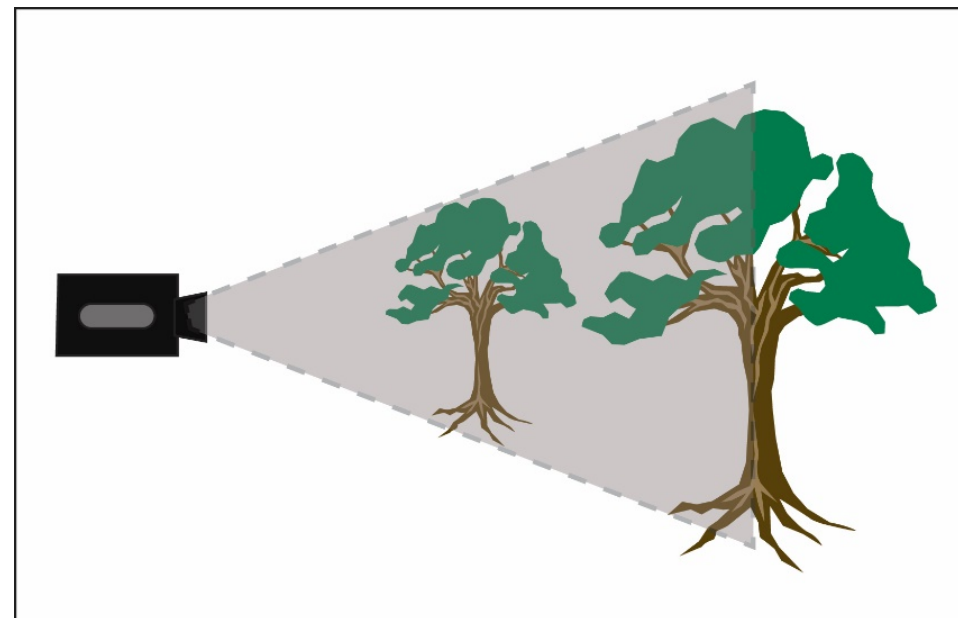
เป็นวิธีการเคลื่อนที่กล้องถ่ายในลักษณะการถ่าย
กล้องเคลื่อนที่ไปในแนวนอนหรือแนวราบ (Horizontal)
อาจเริ่มจากซ้ายไปขวา หรือจากขวาไปซ้าย

2. การซูม

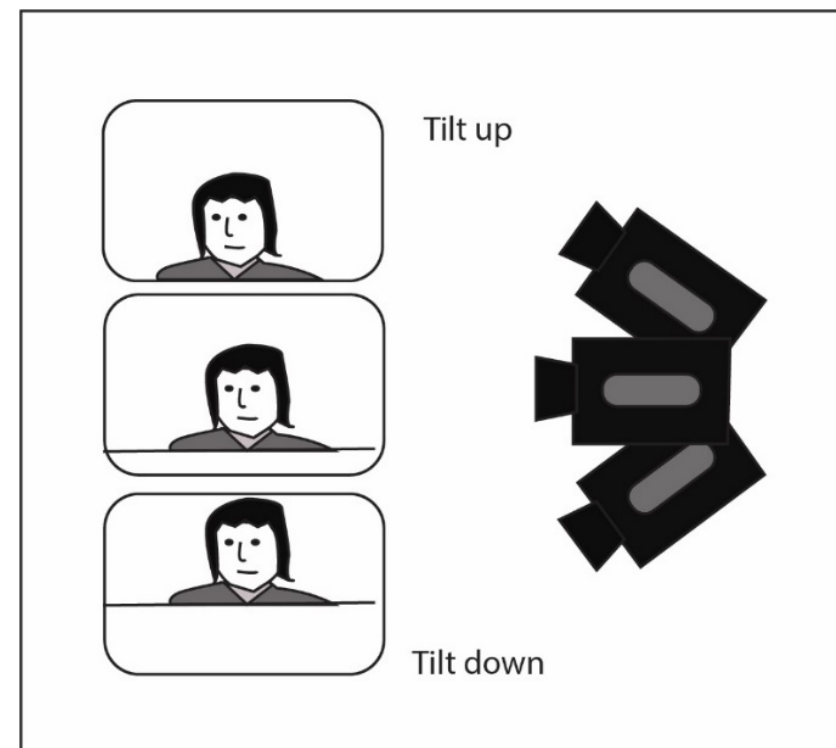
สามารถสามารถเปลี่ยนขนาดภาพขณะกำลังบันทึกภาพ โดยไม่ต้องเคลื่อนไหวกล้องหรือเปลี่ยนตำแหน่งการตั้งกล้อง

3. การทิลท์ (Tilting)

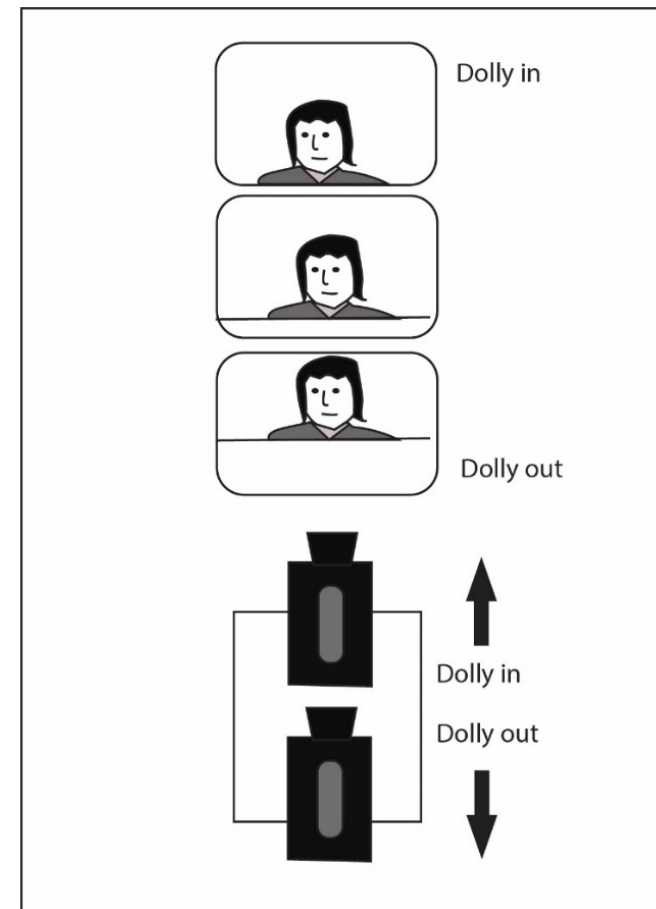
เป็นการเคลื่อนไหวกล้องในแนวตั้ง วิธีการถ่ายภาพในแบบการทิลท์กล้องถ่ายยังคงรักษาระดับตำแหน่งความสูง - ต่ำคงที่จะเปลี่ยนแปลงไปก็แต่เพียงมุมการบันทึกภาพเท่านั้น ที่ถูกขยับไปในองศาที่สูงขึ้นกว่าเดิม หรือองศาตกต่ำกว่าเดิม

4.การดอลลี่ (Dollying)

เป็นวิธีการเคลื่อนไหวกล้องในรูปแบบการตั้งอยู่บนพาหนะที่มีล้อซึ่งเคลื่อนไปมาบนพื้น หรือเลื่อนไปตามราง ทำให้สามารถเคลื่อนที่ตามภาพเหตุการณ์ได้ในมุมมองต่าง ๆ

5. การทרכת (Trucking or Tracking)

เป็นการเคลื่อนไหวของกล้องในแนวทางข้างเคียงสิ่งที่ถ่าย ในรูปแบบการทרכתจะใช้การเคลื่อนที่ตามขนานกับสิ่งที่ถ่ายอาจเป็นระดับการเคลื่อนไหวที่คู่เคียงกันไป หรือตำแหน่งของกล้องล้าหน้า

